

ANNA PAPIEŻ
Uniwersytet Jagielloński

O wybranych związkach frazeologicznych jako nośnikach wspólnej wiedzy kulturowej. Wskazówki dla glottodydaktyki

Wprowadzenie

Ulegając idei integrowania nauczania języka z jednoczesnym poznawaniem kultury kraju (bądź obszaru obejmującego kilka krajów), w którym tym językiem się mówi, wielu glottodydaktyków zadaje sobie pytanie, w jaki sposób najefektywniej połączyć przyswajanie wiedzy językowej z wiedzą o kulturze. Dostrzeżono bowiem znaczenie tła kulturowego w procesie uczenia się języka obcego: w podręcznikach do nauki języków obcych pojawiają się teksty opisujące specyficzne dla danego kraju zjawiska, jak np. nieobchodzone nigdzie indziej święta bądź potrawy typowe dla danego kraju czy regionu. Już na tych przykładach widać, że aby móc mówić o tego rodzaju zjawiskach, należy poznać także specyficzne pojęcia, za którymi kryje się o wiele więcej niż tylko słownikowa definicja – to nierzadko tło historyczne, wiedza o zwyczajach dotyczących sposobów obchodzenia świąt czy o przekonaniach członków danej społeczności związanych np. z magicznymi właściwościami danej potrawy.

Przytoczone wyżej przykłady z obszarów wymagających znajomości specyficznego słownictwa należą do zbioru leksyki mającej oczywiste odniesienie do kultury, dlatego też nie sposób pominąć jej w programie nauczania języka jako obcego. Nasuwa się jednak pytanie, czy takie kategorie jak na przykład wspomniane tutaj „święta” lub też „specyficzne potrawy” wyczerpują zasób środków językowych, które powinny skłaniać uczącego do nawiązywania do kultury kraju, którego języka on uczy? Wydaje się, że nie.

TRANSFERY
W (GLOTTO)DYDAKTYCE

English, splaca w istocie dług względem słabej znajomości francuskiego amerykańskich redaktorów francuskiego postmodernizmu, ich niechęci do idiomu *New Criticism* i ambicji nobilitowania sztuki postmodernistycznej poprzez uniwersytecki żargon, którego transfer z „October” do e-flux pociągnął za sobą utratę już nie tyle lingwistycznej, ile metodologicznej świadomości. IAE jest zjawiskiem kolonialnym: mimikrą poststrukturalistycznych metafor, obnażającą stojące za nimi quasi-esencjalne dystynkcje społeczne.

Bibliografia

- Belting H., *Contemporary Art as Global Art. A Critical Estimate*, w: Belting H., Buddensieg A., red., *The Global Art World*, Hatje Cantz Verlag, Ostfildern 2009, s. 38–73.
- Bhabha H., *Of Mimicry and Man: The Ambivalence of Colonial Discourse*, „October” 1984, vol. 28, s. 125–133.
- Dickie G., *What is Art? An Institutional Analysis*, w: tegoż, *Art and the Aesthetic: An Institutional Analysis*, Cornell University Press, Ithaca, New York 1974, s. 19–52.

Netografia

- Latronico V., *Tip of the Tongue*, <http://frieze-magazin.de/archiv/features/auf-der-zunge/?lang=en>.
- Rossler M., *English and All That*, <http://www.e-flux.com/journal/english-and-all-that>.
- Rule A., Levine D., *International Art English. On the rise – and the space – of the art-world press release*, http://canopycanopycanopy.com/contents/international_art_english.
- Steyerl H., *International Disco Latin*, <http://www.e-flux.com/journal/international-disco-latin>.

Ekphrasis and French Theory

The article is an analysis of the poetics, the origins and consequences of the global discourse of contemporary art. Its source is seen in post-structuralist philosophy, popularized in America by ‘October’ magazine circle. The author argues partially with claims of A. Rule and D. Levine from the article ‘International Art English. On the rise – and the space – of the art-world press release’ by extending the research with an American interpretation of French poststructuralist and postcolonial studies. According to the autor this discourse is the mimicry of poststructuralist metaphors disclosing semi-essential social distinctions behind them.

Keywords: International Art English, „October”, e-flux, contemporary art, ekphrasis, bienalization, press release, mimicry